

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום רביעי א' דר"ח תמוז | ל סיון | פרשת קרח

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוה"ש"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

גלון מס' 266

דבר המערכת (בהמשכים)

28. הנושא שעומד בפני לדיון, זכותם של הקראים לנהוג על פי דיני הכשרות לפי ההלכה הקראית, חרף התנגדות הרבנים לכך, איננו חדש. במחקרים שנערכו על הקהילה היהודית במזרח התיכון במאות העשירית והאחת עשרה לספה"נ עולה שבעיר פוסטאט (Fustat) (כיום העיר העתיקה של קהיר, מצרים) התנהלו מאבקים תקיפים, ואף אלימים, בין רבנים לקראים, עת שהאחרונים ביקשו לקיים שחיטה נפרדת מהרבנים (קורנילדי, עמ' 24). כמו כן, גם בעיר רמלה בתקופה ההיסטורית האמורה נתגלע סכסוך בין רבנים וקראים מפני שהקראים סירבו לקבל עליהם פיקוח רבני בענייני כשרות (שור, עמ' 66). מאז חלפו כאלף שנה וסכסוך היסטורי זה לא בא לסיומו. הוקמה המדינה והיהודים הרבנים אווזים בשלטון המרכזי והיהודים הקראים חשים מקופחים. בשנת 1983 נחקק חוק איסור הונאה בכשרות ואשר ריכוז בידי המשיבה את הסמכות הבלעדית בענייני כשרות. בדיון שהתקיים בפני ב- 13.9.2011 בבית המשפט השלום ברמלה קמה לה מהומת זוטא באולם בעת שהמפקח מטעם המשיבה שמסר את הודעת הקנס אמר את הדברים הבאים בהתייחס לאטליז של המבקשים והבשר שנמכר במקום (פרוט' עמ' 4 ש' 11 - 20):

"אני עובד 12 שנה, אנחנו לא נגד העדה הקראית, זה לא מדיניות חדשה זה מתשמ"ג. אני עברתי משם ראיתי מילה כשר ואין תעודת כשרות. נערכה ביקורת ראשונה, לפני הקנס היתה התראה לגבי ניצה כהן. לאחר מכן הוטל קנס כיון שלא נמחקה המילה כשר. אין התנכלות סדרתית לא יום יומית. נושא הכשר הוסדר בחוק למי מותר ומי יכול לקבל תעודת כשרות. לפני שנת 83 כל אחד כתב מה שהוא רוצה, כל אחד כתב כשר והשחיטה שם, נמכר שם בשר טרף. אני חוזר ב". (הקהל

באולם צועק לגבי המילה טרף)

אני מתנצל שוב פעם. חוזר בי מהמילה. לא היתה מטרה להרגיז, טעות בניסוח שלי. השחיטה היא לא לפי ההלכה היהודית האורתודוקסית."

(ההדגשה - לא במקור).

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית
דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

אני שומע זוהר הקדוש
אני שומע פנינים ומרגליות

היום אני לומד
- הזוהר הקדוש!

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות
ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות
בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

□□□

בגאולת מצרים לא יצאו רק אלה שלא פגמו בבריתם

וכן מצינו ביציאת מצרים היו כל זכותם שיצאו על ידי זה ממצרים לפי שגדרו את עצמם מן העררה ולא פגמו בבריתם כמו שהעיד עליהם שם י"ה כג. בכל משפחותיהם, כמו שכתוב (תהלים קכד, ד) "שבטי י"ה עדות לישראל", (ועיין טור שלחן ערוך אורח חיים סימן ה' סעיף א'), ולולי זאת היו חס וחלילה נשקעים בטומאות ערות מצרים, ואותם שלא גדרו את עצמם מן העררה ועוד התערבו במצרים והתבללו עמהם, ועל כן לא רצו לצאת משם ולפרוש מהם, על כן מתו כולם בג' ימי האפילה, כמבואר במדרש פרשת בא (פרשה י"ד ס"ג) שהיו פושעים בישראל שהיה להן פטרונין מן המצריים, והיה להם עושר וכבוד, ולא היו רוצים לצאת וכו' **לפיכך הביא על המצריים חושך ג' ימים כדי שיהיו קוברין מתיהם ולא יהיו רואין אותם** שונאיהם עד כאן דברי המדרש. ומבואר בדברי רבותינו זכרונם לברכה שהיו מרובין על ישראל הכשרים כמו שפירש רש"י על הפסוק "וחמשים עלו בני ישראל" אחד מחמשה יצאו ממצרים והשאר נשארו שם, ולחד דעה בגמרא אחד מחמשים, ולחד מאן דאמר א' מששים רבוא יצאו והשאר נשארו שם. והנשארים שיצאו עליהם נאמר כלך יפה רעיתי ומום אין בך, גל נעול מעין חתום אחותי כלה וגו' כדאיתא במדרש כד.

□□□

לגאולה האחרונה יזכו רק השומרים על פגם הברית

ועל כן קודם גאולה האחרונה גם כן יהיה מוכרח להיות בירור וצירוף, דכתיב (ישעיהו ד' ג') "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לוכה כל הכתוב לחיים

(כג) עיין רש"י הקדוש במדבר (כ"ו, ה') על הפסוק משפחת החנכי, ועיין אור החיים הקדוש שם מה שמביא מזהר (חלק א' דף קי"ג), ועיין כלי יקר דבר נפלא מאוד מה שכתב בזה.

(כד) ועיין מדרש שוחר טוב ק"ו, ט', ובמדרש רבה שמות (סוף פרשה א' על הפסוק וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים).

(כה) ובספר מדרש תלפיות (דף 127) מביא מספר חסד לאברהם (נהר כ"ב עין הארץ), וזה לשון קדשו: מסורת קבלה יש בידינו כי באותו יום שיבא מלך המשיח עם קבוץ גלויות לארץ ישראל ימצא, שם בארץ ישראל שבעת אלפים מבני ישראל, ובאותו היום יחיו המתים שבארץ ישראל, וגם באותו היום יסתלק החומות מירושלים ויבנה אותם באבנים טובות ומרגליות ויחזרו אז המתים שבארץ ישראל בעת חיותם אל בריה חדשה רחוקה, והן השבעה אלפים אשר נמצאים חיים בעת ההיא

המשך בעלון הבא

ומעטין בדור הזה שיכולין לומר שאין עליהם שום שמץ דופי כלל, והלא קלות כ"ש באיזה מצוה שיהי' כבר נחשב לשמץ דופי, כמ"ש בפר"ת סי' ח"י, וכן הבטה בנשים כמבואר בבית אברהם ובשו"ת בית הלל. ועוד אשר לפי מעלת שוחט שצריך להיות שכס אחד על שאר העם דבר קטן נחשב לדופי (קרבן הצבי סי' כ"א).

אמר המו"ל: כע"ז בשו"ת רשמי שאלה יור"ד סי' כ"ו, ע"ש.

פרק ז'

שחיטה במתינות עיוה"כ וכל השנה

השחיטה צריכה להיות במתינות דוקא ובאם לאו עלולין להתגלגל הרבה מכשולות וקלקולים עצומים. ואעתיק מד' הפוסקים בע"ז:

א) בכ"פ סי' ח"י ס"ק י"ז צועק ככרוכי' על שמרבים העם להביא כפרות לשחוט בעיה"כ וממהרים על השוחט לומר כלה מעשיך ומחמת זה אין פנאי להשוחט לבדוק כראוי בין שחיטה לשחיטה וכו' ובעוה"ר התקלה לפניך ביום צום הקדוש ויצא שכרם בהפסדם, ויותר טוב שלא לשחוט הכפרות כלל עד שיהא פנאי להשוחט לשחוט במתון. ואף שהאריז"ל מזהיר למהר לשחוט הכפרות לא דיבר במקום שיש ספק איסור ח"ו. ורחמנא לבא בעי. וכל העומד לשחוט כשחוט דמי ועושה פעולתו למעלה למתק הגבורות כאלו שחט, ובפרט אחר אשר הכוונה לש"ש. ע"כ.

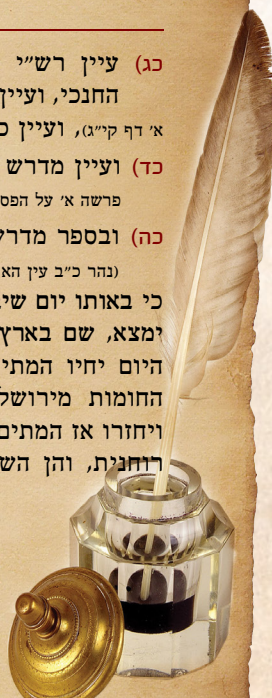
ב) בפמ"ג או"ח תר"ה א"א סק"א דבמקום הדחק דיש לחוש שא"א לשחוט ליזהר ויש לחוש לשחיטה שאינה הגונה יש למנוע מהמנהג לשחוט בעיה"כ דוקא ויותר טוב לשחוט יום או יומים קודם עיוה"כ.

ג) בס' תואר משה פי"ז או' ו' נשאל משו"ב יר"ש האיך לנהוג שמתירא מחמת רוב מלאכתו בעיה"כ פן יכשל וכ' שינוח אחר כל כ"ט עופות וישחוט אחר ואחר מנוחה כשיעור יחזור וישחוט דכל שאינו שוחט שלשים בב"א לא נקרא שוחט הרבה, ואין לחוש לתקלה. ע"כ.

ד) בשמ"ח סעי' י"ג וכן בפמ"ג ס"ק ח"י דבעיוה"כ שיש הרבה לשחוט וקרוב הדבר שמחמת הנחיצה לא יבדוק היטב בכוונת הלב ובמתון וכו' ע"כ, הרי דמהירות הסדר מבטלת בדיקת הסכין כהלכתה.

ה) בח"א כלל קמ"ג ד' בתוך הדברים כ' בזה"ל: מה שנשרש בלב ההמון שכל כפרת יוה"כ תולה בזה וכמעט שכפרות ואכילת מצה נחשב להם למצוה אחת וסוברין שאי"ל כפרה ביוה"כ אם לא בתרגול ועי"ז באים לאיסור נבילה ח"ו שדוחקין זה את זה בקהלות גדולות

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

פרק א' | א צער בעלי חיים

ספר צער בעלי חיים

פרק א'

יוצרינו ה'ורנו ו'בתורתו הקדושה ציוונו בלאווין ואזהרות ועונשין להישמר מכל מיני צער בעלי חיים בין באדם ובין בבחמה, ומהם שנכפלו אזהרה עליהם בתורת כהנים ובמשנה תורה כמו איסור אכילת בחמה וחייה ועופות ודגים הטמאים ובשר בחלב, הזהירה התורה בפסוקים רבים ופרשיות שלמות יעדה התורה הקדושה באזהרת צער בעלי חיים.

משונה אזהרה זו מכל אזהרות שבתורה שמלבד האזהרה הודיענו הכתוב ככולם פגם הנגרם להאדם העובר על איסור צער בעלי חיים, מהם שע"י איסור צער בעלי חיים לא זכו לילדים (קב הישר בשם האריז"ל), ומהם תראה לשער עד הכין הדברים מגיעין, שבשביל דבר קל כזה שלקחו את הסולם שהתרנגולים לא יוכלו לעלות למעלה לא זכתה לילדים שנים הרבה, וכן ראינו בח"ל מהתנא הקדוש רבי יהודה הנשיא.

ואף שאר האזהרות שנאמרו בלאווין גרידא והתורה הזהירה בהרבה הזהירות על איסור צער בעלי חיים כגון, לא תחסום שור בדישו (דברים כה ד), עזוב תעזוב עמו (שמות כג ח), לא תרצה את חמור אהיך או שורו נפלים בדרך ותתעלמך מהם הקם תקים עמו (דברים כב ד), וכמוהו הרבה פסוקים.

הרי מבואר בפירוש בתורה הקדושה במעם איסורם וגודל העונש העובר עליהם והנזהר בהם זוכה לקדש את נפשו ולהתדבק בקדושתו יתברך. וכמו שכתוב אצל משה רבינו שבגלל שהיה לו רחמנות על השה אמר הקב"ה אם יש לך רחמנות על השה אתה יכול להיות מנהיג לישראל.

והגם שאין לנו לחקור ולחפש על טעמי מצוותיו יתברך כי לא נשיגם בלאו הכי והחקר אלק מי ימצא, ומי יכול לעמוד בסוד ה' להשיג אף אפס קצהו, ומכל שכן קטני הערך כמונו היום ודי לנו במעם שהזהירנו התורה הקדושה ואריה רביע עליה בגזירת המלך מלכו של עולם.

אמנם כללא אית לן שבכל מקום שביאר הכתוב להגיד בפירוש טעם המצוות היא כוונתה העיקרית וטעם הנגלה, מלבד הצפון להבאים בסוד ה', עיין מה שכתב הב"ח בריש הלכות סוכה (ריש סימן תרכ"ה), וכן במצוות תפילין וציצית שביאר הכתוב טעמי המצווה עיין שם.

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

התולעת בלי רחישה משא"כ בתולע שכבר ריחש כמו המילבן אינו מועיל רותחין ולא רחיצה והדברים מבוארים בס' פ"ד ס"ח. ובסופו סיים וז"ל אמר הצעיר חנוך מש"כ לעיל שהעידו שביש מקומות התירו לרחוץ הפירות ותבואה שיש בהן מילבין, אמת אגיד שחקרתי באותן מקומות להרבנים ההם ואמרו שכך התירו בקיץ שחוששין שמה יתליע השעורים ופירות במלבין התייעצו לרחוץ אותם ולייבשם אח"כ ועי"ז לא יבאו בקל למילבן בהם אבל לאחר שנודע שיש בהם מילבן לא התירו כלל ומודים שאסור ע"כ.

מבואר דרחיצה לא מהני כלל לענין בדיקה וכן הבאתי בשם מרן הח"ס וכן האמת בלי פקפוק ולכן לפענ"ד אין עצה רק לבדוק כל עלה ועלה אפילו לאחר הרחיצה וכיון שנחתך הירק אין לו בדיקה ואסור לאכלו וכמ"ש הפוסקים הנ"ל ועיין גם בתשובה שכתבתי בזה. והגם שיש להאריך בדבר אמנם לאו בעל מלאכה אחת אני ומעולם אני אומר השומע ישמע בפעם ראשון ומי שאינו רוצה לשמוע באמת כי לא לו נתכוונתי ולכן אין לי להתפלפל בדברים יותר וכוונתי בעזה"י להציל בני ממכשול אותם השומעים אלי ואין לי ח"ו שום נגיעות בזה.

אלו דברי ידידו בלתי מכירו מוקירו כערכו בלב ונפש,

מנשה הקטן

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

אותם ותינוקות יענו אמן, אלא גם לאחר שעשיתי כל זאת לא נענה לי הרוח. רק הנער דבר ואמר ששומע הוא קול המכריז בקרבו ואומר שכל החרמות האלו יבואו על אומות העולם המצירים ומציקים לעם ישראל. הוספתי לקרוא לפניו קללות הכתובות בתורת כהנים ובשמשנה תורה ולא הועלתני. להפך, לפתע התחיל להכאיב לנער ולצער. אז כתבתי דבר מה בקמיע ומחיתי את הכתיבה במים והגשתי את המים לפי הנער שישתה מהם אלא שהוא סרב וסגר את פיו בשיניו בחזקה עד שהיה צורך לנתק את שיניו העליונות משיניו התחתונות בחתיכת ברזל ואז שפכתי לתוך פיו את המים, ברגע זה החל לבכות בקול מר וקרא: "תנו לי זמן של חצי שעה, רציתי לעשות כדבריו אלא שהוא ניסה להתחכם ועלה בגרונו של הנער והחל להפילו ארצה פעם אחר פעם, למראה הנער המתענה כמו אביו ואמו להכותו בקראם: "רשע! עד כמה תצער את בנינו? איננו יכולים לראות עוד בסבלו!" לרגע הניח הרוח לנער אך מיד החל להתעמר בו וגרם לנער להתפרע ולשבור את כלי הבית הוא גם הכריח אותו להסכים להמיר את דתו. לא ידענו מה לעשות עמו והנה קם הנער על רגליו ואמר כי שומע הוא קול בקרבו האומר שיצא עוד היום מתוכו, ואת התנהגותו המוזרה תרץ באומרו כי כעס עלי על שהבאתי עמי אנשים אשר הוא לא צוה להביאם, וגם מפני שהפצרתי בו לצאת ממקום שאינו יכול לצאת על אף שידע הוא שלטובתו התכוונתי כדי שלא יוסיף טומאה על טומאתו, אלא שמלאכי החבלה השומרים עליו גזרו שיצא דווקא דרך פי הטבעת.

בעודנו עומד הרגיש הנער רוח חזקה יוצאת מלמטה בכאב גדול. ביצאתו עשה הרוח קול רעש גדול שנשמע בכל הבית ונכנס לתוך קערה אחת שהחלה לפתע להתנועע מצד לצד ולקפץ מעלה

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

עג

הריני להודות לכב' על שהואלתם לשלוח ספר שחיתת ואכילת בשר כשר. ואקוה שיתרום למען הכשרות בעירנו. ואודה לכם אם תעבירו אלינו ספרים נוספים. ויה"ר שה' יצליח דרככם, ויפוצו מעינותיך חוצה.

בברכת התורה, הרב יוסף בר-שלום

הרב הראשי לבתי-ים

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

השיפה על כשרות השחיטה בעולם

עכשיו את רואה כל מה שסבלנו קרוב לחמישים שנה, כל מיני טערוור, וניסיונות לרצח, וְהִיִּית מוֹכְנָה להישאר אלמנה ל"ע לכבוד שמים, ופחדים ובזיונות שִׁסְבָּלָת, וְאֵת אולי מהיחידים בכל העולם שסבלו כדבר הזה כל החיים עבור הקב"ה למען עם ישראל שיחזרו בתשובה ויאכלו כשר, וכל הספר בעיר קראקא והסיפור של בעל מגלה עמוקות נדפס בְּזִכְרוֹתָ, ועכשיו את רואה את השכר הגדול הנצחי עין לא ראתה אלוקים זולתך, וב"ה מכל העבודה שהיית שותפה בכל החיים לכל המלחמות עבור כבוד שמים, ב"ה זכינו שהדרשות שלנו נכנסו כמעט בכל בית בישראל, וכמעט כל אחד יודע שמאכילים אותנו נבילות וטריפות חלב ודם ממש במלוא מובן המילה, בהכשרים המהודרים כמו שבארצות הברית הקצבים רימו את הצה"ק מרן האדמו"ר מסאטמאר בעל דברי יואל ויעו"כ"א, כך מרמים את כל הצדיקים בדורינו אנו, כמו שכתבו תלמידי בעש"ט זי"ע שהצדיקים מוקפים עם נחשים ועקרבים, וסובלים מאנשי החצר הסובבים אותם כמו אלישע הנביא סבל מגחזי" ובא לעולם כמה

א. מאות שנים אחרי שנפטר גחזי התגלה לאריז"ל וכך נגמר תיקונו. בזמן האריז"ל הקדוש בצפת היו שני ילדים שלמדו בתלמוד תורה, קראו לו להם יוסף ושלמה והיה ביניהם אהבה, אנשים כינו אותם דוד ויהונתן, כזו אהבה ואחדות הייתה ביניהם, כל הזמן הולכים ביחד ולומדים ביחד, חוזרים הביתה ביחד, גדלו והלכו לישיבה ביחד, לומדים בחברותא ביחד, כל הזמן אנשים אמרו להם שהם כמו נשמה אחת בשני גופים, עד כדי כך הייתה אחדות ביניהם ואפילו התחתנו פחות או יותר באותו פרק זמן. הם הלכו ביחד ופתחו עסק גדול של אריגים מהכסף שקיבלו מהמשפחות והעסק שלהם הלך ופרח והצלח, הם ממש נעשו עשירים גדולים מאוד ושמן הלך ונשמע ממקום למקום והיה להם פרנסה בשפע. שלמה היה ניחן בריבוי ילדים ויוסף לא היה ילדים ויוסף היה רואה את הילדים של שלמה כמו הילדים שלו מרוב שאהבה היה ביניהם, היה משחק איתם והיה מביא להם מתנות. אך אשתו של יוסף הייתה כל הזמן יומם ולילה בוכה על אשר לא זכתה להיפקד בילדים עשר שנים, ובכל לילה בוכה ומורידה דמעות ודמענותיה כמו סכינים אשר קורעות את לבו של יוסף והוא היה כל פעם היה בא אל האריז"ל בבקשה ובתחנונים, "מה עם ילדים מה עם ילדים?" והאריז"ל כל הזמן היה אומר, "לא עכשיו, לא עכשיו", מסכן והוא

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישרות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ופולוגים בְּחֻמָּם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm